

ဒဘင်ဒဘင် (IR)

အိမ်ထောင်ရေး

နှင့် အခြားသောင်းပါးများ စုစည်းမှု

2018.GRAPHIC DESIGN : KYAW MINN MOUNG

- The Myanmar Times
- The Standard Times
- The Voice
- Democracy Today
- 7-Day News
- The Mirror

သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များတွင် ရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးများ စုစည်းမှု

အမှာ စာ

ယခုစာအုပ်သည် စာရေးသူ၏ (၆) အုပ်မြောက် ဆောင်းပါးများ စုစည်းမှု စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ။ တစ်နှစ် တစ်အုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည် မှာ (၆)နှစ်တိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ။ ယခင်စာအုပ်များ နည်းတူ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး စသဖြင့် အပိုင်း (၃) ပိုင်းခွဲခြားဖော်ပြထားသည်။ ။ ပညာရေးဆောင်းပါးများ သည် နိုင်ငံခြား ပညာသင်ဆု၊ အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းများ ရှာဖွေရာတွင် အထောက်အကူပြုစေရန် ရည်ရွယ်သည်။ ။ လူမှုရေး ဆောင်းပါးများ သည် ပြည်တွင်းပြည်ပ အထွေထွေ ဗဟု သုတ ရရှိစေရန် ရည်ရွယ်သည်။ ။ နိုင်ငံရေး ဆောင်းပါးများ သည် နိုင်ငံရေး နားလည်နိုင်မှုကို မြှင့်တင်ရန်နှင့် မြန်မာနှင့် နိုင်ငံတကာ အပြောင်းအလဲများကို မျက်ခြည်မပြတ်စေရန် ရည်ရွယ်သည်။ ။ ခြုံ၍ ဆိုရလျှင် "အိမ်ထောင်ရေးနှင့် အခြားဆောင်းပါးများ စုစည်းမှု စာအုပ်" ပါ ဆောင်းပါးများ သည် နိုင်ငံ သားတစ်ယောက်တွင် ရှိသင့်ရှိထိုက်သော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခွန်အားများ ပွားများ တိုးတက်စေဆော်စေရန် ရည်ရွယ်သည်။ ။ ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်စေရန် ပိုင်းဝန်းကူညီ ဆောင်ရွက်ပေး ခဲ့ကြသော မိသားစုဝင်များ ၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ ၊ စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါးများအား ဖုန်းများ ၊ ဖေ့စ်ဘုတ်များ ၊ ဆိုရှယ်မီဒီယာများမှ ဝေဖန်အကြံပြုမှတ်ချက်ပေးပို့ကြသော နိုင်ငံ အနှံ့မှ စာဖတ်သူများ ၊ စာရေးသူ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော ပညာဒါန သင်တန်းများမှ

သင်တန်းသား သင်တန်းသူ များ ၊ ဆောင်းပါးများအား
ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ကြသည့် သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များအား များစွာ ကျေး
ဇူး တင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ။

အောင်အောင် (IR)
aa33mm33@gmail.com
Aung Aung IR

Source: Internet

ပညာရေး

လူငယ်နှင့် အလုပ်အကိုင်

တလောက တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံသွားပြီး အလုပ်လုပ်ချင်တဲ့ မြန်မာလူငယ်တွေ လျှောက်လွှာ တိုးဝေ့ဝယ်ယူရင်း ရန်တွေဖြစ်ကြ၊ ပုဆိုး၊ ဘောင်းဘီ ကျွတ်တဲ့ သူကျွတ်နဲ့ အတော်ကို ရပ်ပျက်ဆင်းပျက်နိုင်တာ တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီသတင်းတွေနဲ့ ပုံရိပ်တွေက ကိုရီးယားနိုင်ငံအထိ ပျံ့နှံ့ ရောက်ရှိသွားပုံရပါတယ်။ ကိုရီးယားမှာ ကျောင်းတက်စဉ် သိကျွမ်းခဲ့တဲ့ ဆိုးလ်မြို့တော်မှာ နေထိုင် တဲ့ ကိုရီးယားလူမျိုး မိတ်ဆွေတစ်ဦးက

အဲဒီသတင်းကို သူတို့ သိကြောင်း၊ ကြားကြောင်း၊ မြင်တွေ့ ကြောင်း၊ ကိုရီးယားကို လာချင်လို့ လူတွေ အဲဒီလောက်အထိ ထောင်၊ သောင်းချီ တိုးဝှေ့ စုရုံးကြတာ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူး၊ မကြားဖူးကြောင်း ဖေ့စ်ဘုတ်ကတစ်ဆင့် ဆွေးနွေးလာပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံကို ရောက်ရှိလည်ပတ်ဖူးတဲ့ သူ့အဖို့ အတော်ထူးဆန်းနေပုံရပါတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ ဒီကလူတွေ ကိုရီးယား ကို အတော်သွားချင်ကြတယ် ဆိုတာကလွဲလို့ များများ စားစား ပြန်မဆွေးနွေးဖြစ်ပါဘူး။

ဒီတော့ တွေးစရာဖြစ်တာက ပြည်တွင်းမှာ အဲဒီလောက်တောင် အလုပ်အကိုင်အခြေအနေ၊ အခွင့်အလမ်းတွေက ဆိုးဝါးနေသလားဆိုတာ လေ့လာဖို့ လိုပါတယ်။ အခုဆို ထိုင်း၊ မလေးရှား၊ ကိုရီးယား ဘယ်နိုင်ငံကို ကြည့်ကြည့် အောက်ခြေ မြန်မာအလုပ်သမားဦးရေက တိုးလာနေတယ်။ မြန်မာအမျိုးသမီးတွေ မလေးရှားမှာ ၊ ဟောင်ကောင်မှာ ၊ ထိုင်းမှာ အိမ်ဖော်အဖြစ် လုပ်ကိုင်နေကြတာ လည်း အများ အပြား ဖြစ်နေတယ်။ အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံတွေအတွက်တော့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ သူတို့ အတွက် ဈေးပေါ့ပေါ့နဲ့ ရတဲ့ အလုပ်သမား ဈေးကွက်ကြီး ဖြစ်နေတော့တယ်။ နိုင်ငံတော်အစိုးရအနေ နဲ့ လူငယ်တွေကို ထိုက်သင့်တဲ့ အလုပ်အကိုင်တွေ ဖန်တီးမပေးနိုင်တော့ဘူးလား။ ဒီအတိုင်းပဲ လွှတ်ထားလိုက်မလား။ ပြည်တွင်းမှာ အလုပ်လက်မဲ့တွေ မရှိလေ ကောင်းလေလား။ နိုင်ငံတော်အစိုးရ အဆက်ဆက်ကတော့ မြန်မာလုပ်သားတွေ ပြည်တော်ပြန်ဖို့ အမြဲဖိတ်ခေါ်တယ်။ ပြည်တွင်း က လူတွေကလည်း ကိုယ့်မြန်မာအလုပ်သမားတွေ ပြည်ပနိုင်ငံတွေမှာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အဆက်ဆံခံရ တယ်ဆိုတာ သိရရင် နိုင်ငံခြားမှာ ကျွန်ခံနေမယ့်အစား ကိုယ့်နိုင်ငံပြန် လာပြီး ရတဲ့ အလုပ် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ကြဖို့ တိုက်တွန်းလေ့ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြဿနာက လူတွေ ဒီပြန် လာပြီးရင် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိကြတာဘဲ။ စ

စံအစိုးရ လက်ထက်တုန်းကတော့ လယ်ယာကဏ္ဍမှာ လူတွေ သန်းချီ ကာ အလုပ် အကိုင် ဖန်တီးပေးနိုင်တယ်ဆိုပြီး ပြောခဲ့တာ ရှိတယ်။ ဦး သိန်းစိန်အစိုးရ လက်ထက်မှာ လည်း ပြန်လာခဲ့ကြ၊ ထမင်းတော့ မငတ် ပါဘူးဆိုတာမျိုး ပြောခဲ့တယ်။ အခု အစိုးရအသစ် လက်ထက်မှာ လည်း ပြည်ပရောက် အလုပ်သမားတွေ ပြန် လာပြီး တိုင်းပြည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်တာမျိုး ရှိတယ်။

ဒါပေမဲ့ ပြည်ပရောက် မြန်မာလုပ်သားတွေကတော့ ပြည်တော်ပြန်ဖို့ ဆိုတာ ခဲယဉ်းနေဆဲ ဖြစ်ပုံရပါတယ်။ သူတို့ အတွက် ထိုက်သင့်တဲ့ လ စာ၊ လုပ်ငန်းခွင်ဝန်းကျင်ဆိုတာ လိုအပ်ပါတယ်။ အိမ်နီးချင်း ထိုင်းနိုင်ငံ လောက်ဆိုရင် ရတဲ့ လုပ်ငွေနဲ့ နေ့စဉ်အသုံးစရိတ်က ကာမိတတ်ပါတယ်။ နည်းနည်းပေးပြီးလည်း များများ ပြန်ရတယ်။ နည်းနည်းပေးပြီး များများ ပြန်ရတယ်ဆိုတာ သူတို့ ဆီမှာ လမ်းဘေးဆိုင်တွေဟာ ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်တဲ့ အစားအစာတွေ များ ပါတယ်။ အစားအစာ အရည်အသွေးလည်း ကောင်းမွန်တယ်။ အသီးအနှံတွေဆိုရင်လည်း လတ်ဆတ်တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံ မှာ ကတော့ ထိုင်းနိုင်ငံလောက် ပေးရပြီး ပြန်ရတာက အရည်အသွေး ညံ့ဖျင်းတဲ့ အစားအစာမျိုးတွေ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဈေးပေးရတာချင်းအတူတူ၊ ဈေးသက်သာချင်းအတူတူ ထိုင်းမှာ ပေးရတာ ပိုတန်တယ်လို့ ရောက်တဲ့ သူတိုင်းက ပြောကြတယ်။ ထိုင်းမှ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဆိုလည်း ကောင်းမွန်တယ်။ ဘတ်စ်ကား ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ချောင်ချောင်ချိချိ စီးရတယ်။ မြန်မာတွေက အမျိုးသား ရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင် ထိုင်းဆိုရင်သာ အထင်မကြီးတာ ဖြစ်တယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံဆို လူတိုင်း သွားလည်ပတ်ချင်တယ်။ မြန်မာဟာ စင်္ကာပူကို အဓိလိုက်ဖို့ မပြောနဲ့ ။ ထိုင်းကို အဓိလိုက်ဖို့ ဆိုတာ တောင် မလွယ်လှတော့ဘူး။ လက်ရှိအခြေအနေမှာ မိဖို့ မပြောနဲ့ ။ ပြတ်သည် ထက် ပြတ်မကျန်

ခဲ့ရင် ကံကောင်းလှပဲ။

အလုပ်အကိုင်ဘက် ပြန်လှည့်မယ်။ လူငယ်တွေအနေနဲ့ ဘယ်လို အလုပ်အကိုင်မျိုးတွေ လုပ်ချင်ကြသလဲ။ စာရေးသူ အတွေ့အကြုံအရ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ လုပ်ကိုင်နေတဲ့ စာရေးသူကို လူငယ်အချို့က သူတို့ လည်း နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ အလုပ်လုပ်ကိုင်လိုကြောင်း ပြောဆိုတာ မကြာမကြာ ကြုံဖူးတယ်။ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတွေဆိုတာ လစာကောင်း တယ်၊ အခွင့်အရေးများ တယ်၊ ဂုဏ်ရှိတယ်ပေါ့။ ဘွဲ့ရပညာတတ် လူငယ်တစ်ယောက်ဟာ နိုင်ငံ တကာ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ချင်တယ်ဆိုတာ မဆန်းလှပါဘူး။ ပညာရေးကောင်း အောင် ကြိုးစားပေါ့။ အင်္ဂလိပ်စာကောင်းအောင် ကြိုးစားပေါ့။ ဗဟု သုတ ကြွယ်ဝအောင် ကြိုးစား ပေါ့။ တစ်နေ့ အခွင့်အလမ်းဆိုတာ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ယေဘုယျအနေနဲ့ ဘွဲ့ရပညာတတ် တစ်ယောက်ဟာ အစိုးရအလုပ်လည်း လုပ်လို့ ရတယ်။ အရာရှိဝင်ခွင့်စာမေးပွဲ ဖြေရတယ်။ စစ်အစိုးရ လက်ထက် စာရေးသူတို့ ဖြေတုန်းကတော့ P SC လို့ အလွယ်ခေါ်တယ်။ အခုတော့ Union Civil Service Borad လို့ ခေါ်တယ် ထင်တယ်။ စာမေးပွဲ (၃) ခု ဖြေရတယ်။ မြန်မာစာ၊ အင်္ဂလိပ်စာနဲ့ အထွေထွေဗဟု သုတဆိုပြီး သုံးဘာသာ ဖြေရတယ်။ ရေးဖြေအောင်ခဲ့ရင် နှုတ်ဖြေ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စမ်းသပ်စစ်ဆေးချက်တွေ လုပ်ရတယ်။ အခုလည်း ဖြေပုံဖြေနည်းက သိပ်တော့ မကွာလှဘူးလို့ ထင်တယ်။ စိတ်ဝင်စားရင် Union Civil Service Board ([http://www.ucsb.gov .mm/](http://www.ucsb.gov.mm/)) မှာ အသေးစိတ် လေ့လာလို့ ရတယ်။ ဒါက အစိုးရ အလုပ်အကိုင်ကိစ္စကို ဆွေးနွေးတာ ဖြစ်တယ်။

နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းကိစ္စကို ဆွေးနွေးမယ်။ အစိုးရ အလုပ်နဲ့ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ အလုပ်

ပ်ရဖို့ ဘယ်ဟာက ပိုခက်ခဲသလဲလို့ မေးကြတာ ရှိတယ်။ အစိုးရ အလုပ် ဆိုတာတော့ စောစောက ပြောသလို အရာရှိစာမေးပွဲကို ဆိုလိုတာပေါ့။ လူငယ်အများ စုက အစိုးရအလုပ်ထက်ပိုပြီး အခွင့်အလမ်းများ တဲ့ နိုင်ငံ တကာ အဖွဲ့အစည်းတွေဆီမှာ ပိုပြီး လုပ်ချင်ကြတယ်။ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ လုပ်ချင်ရင် ပညာရေး ကောင်းမွန်ဖို့ လိုတာ ပေါ့။ ပညာရေး ကောင်းတယ်ဆိုတာ ဘာလဲလို့ မေးစရာရှိတယ်။ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ ၊ ယူအန်လို အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ လုပ်ကိုင်နေတဲ့ အချို့သော မြန်မာဝန်ထမ်းတွေဟာ သူတို့ ပညာရေးက သာမန်ပါပဲ။ ပြည်တွင်းမှာ ပဲ ကျောင်းပြီးတယ်၊ ဘွဲ့ရတယ်၊ အလုပ်လျှောက်တယ်၊ အလုပ်ရတယ်။ နောက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရင်း အဆင့်မြင့်တဲ့ ရာထူးတာဝန်တွေ ထမ်းဆောင်ကြတယ်။ အချို့ လည်း အဖွဲ့အစည်းအတွင်းက အဆက်အသွယ်နဲ့ အလုပ်ရကြတယ်။ အချို့လည်း အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်ရင်း အလုပ်မရဘဲ လမ်းပျောက်သွားကြတာတွေ ရှိတယ်။ ဘယ်အလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုက်ထိုက် တန်တန် ရချင်တယ်ဆိုရင် ပြိုင်ဆိုင်မှုကတော့ ပြင်းထန်တယ်။ ဒီအတွက် ကိုယ့်ဘက်က ကြိုတင် ပြင်ဆင်မှု ရှိလေ ကောင်းလေပဲ။ ကြိုတင် ပြင်ဆင်မှုဆိုတာ တစ်ဘွဲ့ကနေ နှစ်ဘွဲ့ရအောင် ကြိုးစားတာ ပေါ့။ ဘာသာစကား တစ်ခုကနေ နောက်ထပ် ဘာသာစကားတစ်ခု တတ်မြောက်အောင် လုပ်တာပေါ့။ အလုပ်တစ်ခုခုကနေ တခြားတစ်ခုခုကို ပြောင်းတာပေါ့။ ပညာရေးကောင်းလေ၊ အလုပ်အကိုင် အတွေ့အကြုံများ လေ အခွင့်အလမ်းဆိုတာ များ တတ်တယ်။ ပြည်တွင်းက နိုင်ငံတကာ အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပိုမိုလေ့လာ သိရှိလိုတယ်ဆိုရင် <http://www.themimu.info/jobs-for-myanmar-nationals> မှာ သွားရောက်လေ့လာနိုင်ပါ တယ်။ ဘန်ကောက်မြို့တော် အခြေစိုက် ယူအန် (UN) အလုပ်အကိုင်တွေကို သိရှိလို

တယ်ဆိုရင် <http://www.unescape.org/jobs> မှာ သွားရောက်လေ့လာနိုင်ပြီး၊ ဂျပကာတာမြို့တော် အခြေစိုက် အာဆီယံအဖွဲ့အစည်း (ASEAN) အလုပ်အကိုင်တွေကိုတော့ <http://asean.org/opportunities/vacancies-asec/> မှာ ဝင်ရောက်လေ့လာနိုင်ပါတယ်။ ကမ္ဘာလုံး ဆိုင်ရာ ယူအန် အလုပ်အကိုင်တွေကိုတော့ UN Careers ([https://careers.un.org/UN Careers](https://careers.un.org/UN%20Careers)) မှာ သွားရောက်လေ့လာနိုင်ပါတယ်။

အစိုးရအလုပ်နဲ့ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းအလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားတဲ့ သူတွေအနေနဲ့ လည်း ပြည်တွင်းကုမ္ပဏီတွေ၊ နိုင်ငံခြား ကုမ္ပဏီတွေမှာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နိုင်ပါတယ်။ အလုပ်လျှောက် တယ်၊ မရဘူးဆိုပြီး ညည်းညူတာ မကြာမကြာ ကြားဖူးပါတယ်။ စတိုးဆိုင် ဝန်ထမ်း၊ အရောင်း စာရေး၊ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်း၊ ကားဆရာ စတဲ့ အလုပ်မျိုးကို လျှောက်ရင်တော့ ပညာရေးက သိပ်အရေး မကြီးပါဘူး။ ဒါတောင် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတွေ၊ ကုမ္ပဏီကြီးတွေဆိုရင် အောက်ခြေဝန်ထမ်း ခန့်အပ်ရင် ဘွဲ့ရလောက်မှ ၊ အင်္ဂလိပ်စာ ကောင်းမွန်မှ ခန့်ချင်တာ ရှိပါတယ်။ အလုပ်လျှောက်တယ်၊ မရဘူးဆိုတဲ့ သူတွေက အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်နေဖို့ တော့ လိုပါတယ်။ အလုပ်လျှောက်နေစဉ် ကာလမှာ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အလုပ်ကို မရနိုင်ရင်တောင်မှ ရတဲ့ အလုပ်ကို ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။ အလုပ်လုပ်နေစဉ် ကာလမှာ လည်း ကိုယ့်အရည်အသွေးကို ဖြည့်ဆည်းနေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ် စာကို ကိုယ့်ဘာသာ လေ့လာလို့ ရပါတယ်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ သင်တန်းတွေလည်း တက်လို့ ရပါတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် ပြည်တွင်းမှာ တင် မာစတာဘွဲ့ တစ်ဘွဲ့လောက် ယူထားသင့်ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ် စာအပြင် ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ တခြားဘာသာစကားတစ်မျိုးမျိုးကိုလည်း လေ့လာသင်ယူသင့်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တဖြည်းဖြည်း ရင့်ကျက်တဲ့ သူတစ်ယောက်ဖြစ်လာမှာ ဖြစ်ပြီး အခွင့်အ

လမ်းတွေလည်း တိုးပွား လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာသာစကားတွေ လေ့
လာရင်း နောက်ဆုံး တိုးဂိုက် (Tour Guide) လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားမယ်
။ ဘာသာပြန်ဆရာ (Translator) လည်း ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ အတိုင်ပင်
ခံ အကြံပေးသူ (Consultant) လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်လာမယ်။ အိမ်ကနေလ
ည်း အလုပ်လုပ်ရတာမျိုး ရှိမယ်။ အချိန်ပိုင်း လုပ်ရတာမျိုးလည်း ရှိမယ်
။ အရာအားလုံးဟာ ကိုယ့်အပေါ်မှာ ပဲ မူတည်တယ်။ ငယ်ရွယ်စဉ် ကိုယ်
ဘယ်လောက်အထိ ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သလဲ။ အချိန်ကို ဘယ်လို
အကျိုးရှိအောင် အသုံးချခဲ့သလဲဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ LinkedIn
ဆိုတဲ့ အလုပ်အကိုင် ရှာဖွေတဲ့ လူမှု ကွန်ရက် တစ်ခုရှိတယ်။ <https://www.linkedin.com> မှာ ကိုယ့်အချက်အလက်တွေကို ဖြည့်သွင်း ထားပါ။
ဒါပြင် ပြည်တွင်းကုမ္ပဏီ အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းတွေကို JobNet.com.mm နဲ့
JobsInYangon.com မှာ လည်း အခမဲ့ ရှာဖွေကြည့်ရှုနိုင်ပါ
တယ်။

နောက်ထပ် အရေးကြီးတဲ့ အချက်တစ်ချက်ကို ဆွေးနွေးမယ်။ သ
ဘောတူ၊ မတူတော့ မသိဘူး။ အောင်မြင်တယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ အားလုံး
ပါတယ်။ ရုပ်ရည်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်၊ အသား အရေ၊ အနေအထိုင်
အပြုအမူ အားလုံးပါတယ်။ အောင်မြင်ဖို့ အတွက် အတွင်း (ပညာရေး)
တင် မဟုတ်ဘူး ။ အပြင် (စိတ်ပိုင်း၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာလည်း ပါဝင်တယ်။
အားလုံး လန်းရမယ်။ ပုရင်လည်း လန်းရမယ်။ ရှည်ရင်လည်း လန်းရမ
ယ်။ ညိုရင်လည်း လန်းရမယ်။ ဖြူရင်လည်း လန်းရမယ်။ ပိန်ရင်လည်း
လန်းရမယ်။ ဝရင်လည်း လန်းရမယ်။ တချို့မှာ သဘာဝ အလှအပရှိတ
ယ်။ အထူး သဖြင့် မိန်းကလေးတွေပေါ့။ သူတို့ ဟာ ဆွဲဆောင်မှု ရှိဖို့ လို
တယ်။ သဘာဝကပေးတဲ့ အရပ်အမောင်း၊ အဖုအထစ်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်
ထည်ကို အောင်မြင်ရေးမှာ အသုံးပြုတတ်ရမယ်။ တချို့ဆို ဖြစ်သလို နေ

တယ်။ ပျင်းရိပျင်းတွဲ နေတယ်။ တချို့ကျတော့လည်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အတွင်းစိတ် ဆိုတာ ခန့်မှန်းရခက်ပါတယ်လေ။ လူ့လောကမှာ ရှင်သန်ချင်တယ်ဆိုရင် အရွယ်မလွန်ခင် ကြိုးစား အားထုတ်ဖို့ လိုတယ်။ ပြင်ပြင်ဆင်ဆင် နေရမယ်။ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ပြုမူရမယ်။ အဖုအထစ်၊ အချိုးအစားတွေ ကျကျနန ဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်လိုက်ပါ။ ဒီလို ကောင်းမွန်တဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြစ်ထွန်းစေဖို့ အစားအသောက်နဲ့ လည်း ပြုပြင်ရမယ်။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေ လုပ်ရမယ်။ အတွေးအခေါ်၊ နေထိုင်ပြုမူမှု စနစ်ကို ဂရုမမ္မပြုရမယ်။ အားဖြစ်စေမယ့် အရာမှန်သမျှ လုပ်ဆောင်ရ မယ်။ ငယ်တုန်းမှာ အောင်မြင်ဖို့ အတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရမယ်။

စာရေးသူ ပြည်ပနိုင်ငံတွေကို မကြာမကြာ ရောက်ဖူးတယ်။ အာရှနိုင်ငံဆိုလည်း မကြာမကြာ ရောက်ဖြစ်တယ်။ အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံတွေနဲ့ အာရှနိုင်ငံတွေက နိုင်ငံသားတွေဟာ အသက် (၂၀) ကျော်၊ (၃၀)ကျော် ဆိုရင် တစ်ကိုယ်တော်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အုပ်စုဖွဲ့ပြီးပဲဖြစ်ဖြစ် ကမ္ဘာပတ်နေတတ်ကြပြီ။ ဒီက မြန်မာလူငယ်တွေကတော့ အတွင်းမှာ တင် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ တိုင်ပတ်နေကြတာနဲ့ ၊ ကိုရီးယား သွားဖို့ ပုဆိုးကျွတ်၊ ဘောင်းဘီကျွတ်၊ အချင်းချင်း မာန်ဖီ၊ ရန်ဖြစ်ရတာနဲ့ ရေးရင်း၊ တွေးရင်း စိတ်မောမိတယ်။ လူငယ်တွေကို သတိပေးချင်တာ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်ဗျာ။ ကမ္ဘာကြီးက တစ်နေ့ တခြား ပိုပြီး ကြမ်းတမ်း ကျပ်တည်းလာနေတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံကလည်း အခြေအနေကောင်းလှတာ မဟုတ် ဘူး။ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေက နိုင်ငံသားတွေနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံသားတွေကြားမှာ ကွာဟချက်ကလည်း ကြီးသထက် ကြီးမားလာနေတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ မှာ အချိန်မဖြုန်းကြပါနဲ့ ။ ဘီယာဆိုင်တွေ မှာ အချိန်မဖြုန်းကြပါနဲ့ ။ ဖေ့စ်ဘုတ်တို့၊ ဆိုရှယ်မီဒီယာတွေနဲ့ အချိန်ဖြုန်းမနေကြပါနဲ့ ။ မတန်တ

ဆ နိုင်ငံရေးတွေ ဆွေးနွေးပြီး ဟိုမရောက်ဒီမရောက် အတင်းတွေတုတ်၊
အချိန်တွေကုန်၊ စိတ်ဓာတ်တွေ အောက်တန်းမကျကြပါစေနဲ့ ။ ပါးစပ်အ
ငြိမ်မနေနိုင်ဘူးဆိုရင် ကွမ်းယာအစား တခြား အားဖြစ်စေ မယ့် အရာ
ဒါမှ မဟုတ် ပီကေဖြစ်ဖြစ် ပြောင်းလဲစားသုံးကြပါ။ ကိုယ့်မြန်မာလူငယ်
တွေ အောက်ကျ နောက်ကျ မကျန်ခဲ့စေချင်ဘူး။ ဒေသတွင်း အိမ်နီးချင်း
နိုင်ငံတွေနဲ့ ရင်ပေါင်တန်းချင်တယ်ဆိုရင်၊ တစ်နည်း အလုပ်အကိုင် အခွ
င့်အလမ်းကောင်းကောင်း လိုချင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ဘက်က အများကြီး
ပြင်ဆင်အားထုတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ပေးဆပ်ဖို့ လိုပါတယ်၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံဖို့
လိုပါတယ်ဆိုတာ တင်ပြရင်း ဒီဆောင်းပါးကို နိဂုံးချုပ်တယ်ဗျာ။

**Source: New Light of Myanmar Daily/07 May 2017/ P-
06**

Source: Internet

ပညာရေးနှင့် ပြိုင်ဆိုင်မှု

စာရေးသူဆီ စာဖတ်သူတွေက ပညာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီးမကြာခဏ မေးမြန်း ဆွေးနွေးကြ ရာမှာ အများ စုက နိုင်ငံခြား ပညာသင်ဆရာအောင် ဘယ်လိုလျှောက်ထားရမလဲ။ အင်္ဂလိပ်စာကောင်း အောင် ဘယ်လိုလုပ်ဆောင်ရမလဲဆိုတဲ့ အမေးတွေ များ ပါတယ်။ တချို့ လာရောက်ဆွေးနွေးသူတွေ ဆီက ထူးထူးခြားခြား ကြားသိရတာတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒါ ပြိုင်ဆိုင်မှုကိစ္စပါ။ ပညာရေးနဲ့ ပတ်သက် ပြီး သူတို့ ဘယ်လိုအပြိုင်အဆိုင်ခံရတယ်၊ မတရားခံရတယ်ဆိုတာမျိုး တင်ပြကြပါတယ်။ အဖွဲ့ အစည်းတွေမှာ ၊ ဌာနဆိုင်ရာတွေမှာ လုပ်နေတဲ့ သူ တချို့ဆိုလည်း သူတို့ ခံစားချက်တွေကို အီးမေးလ် ပေးပို့ပြီး ဆွေးနွေးတာတွေနဲ့ ဖုန်းဆက်သွယ်

ယ် ပြောဆိုတာတွေ ရှိပါတယ်။ တချို့ဆို ပြိုင်ဆိုင် အားထုတ်ကြရင်း ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းသွားတယ်ဆိုတာတောင် တွေ့ဖူးပါတယ်။ တကယ်တော့ ပညာရေးဆိုတာ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ မဟုတ်ဘူး ။ သမုဒ္ဒရာကြီးတစ်ခုထဲက ရေတွေလိုပဲ။ ဘယ်သမုဒ္ဒရာဆို ယူငင် သုံးစွဲလို့ ရပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ သောက်သုံးလို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တချို့ ပညာသင်ဆုတွေ၊ အခွင့်အလမ်းတွေကျတော့ ဆုတစ်ဆုတည်းကို အားလုံးက ဝိုင်းဝန်းယှဉ်ပြိုင်ရတာဆိုတော့၊ အထူးသဖြင့် ဌာနတစ်ခုထဲက တစ်ဦးတည်းကို ရွေးချယ်ရပြီဆိုရင် အချင်းချင်းအကြား ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေဆိုတာ မလွဲ မသွေ ရှိမှာပါပဲ။ ကိုယ်က တော်ရဲ့ သားနဲ့ မရဘူးဆိုတာကတော့ မရတာကို မရလို့ဘဲ မှတ်လိုက်စေ ချင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကိုယ်အရွေးချယ် မခံလိုက်ရလို့ဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ အဲဒီထက် ဆိုးတာက ကိုယ့်လောက်မှ မတော်တဲ့ သူ၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှု နည်းတဲ့ သူက အခွင့်အလမ်းကို ရသွားတယ်ဆို ပြီးခံစားနေမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ပဲ လောင်မြိုက်ရုံရှိမှာ ပါပဲ။ အဲဒီထက် ချဲ့တွေးပြီး အထက်လူကြီးတွေ မကောင်းလို့ ဖြစ်မယ်၊ မတရားအလုပ်ခံရတယ်ဆိုပြီး ချဲ့တွေးနေမယ်ဆိုရင် ဟုတ်နေတယ်ဆိုသည့် တိုင် ကိုယ်ကသာ လောင်မြိုက်ရုံ ရှိပါမယ်။

ဒီနေ့ခေတ်မှာ ဘယ်နေရာမဆို အပြိုင်အဆိုင် များ ပါတယ်။ လိုချင်တာ၊ ဖြစ်ချင်တာ များ လေ ပြိုင်ဆိုင်မှု ကြီးမားလေ ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့ကိစ္စတွေမှာ မပြိုင်ဆိုင်ဘဲ ရှောင်ထွက်သွားလို့ ရပါတယ်။ တစ်ဖက်ကို မကျေနပ်ရင်၊ တစ်ဖက်က ကိုယ့်အပေါ် မကောင်းဘူးလို့ ထင်ရင် သူတို့ထက်သာအောင် ကြိုးစားပြနိုင်ဖို့ လိုတယ်။ မလွဲမရှောင်သာလို့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိရင် အကြာကြီး ဖြစ်မနေစေနဲ့ ။ တစ်နေရာတည်းမှာ ပိတ်မိမနေစေနဲ့ ။ လူဆိုတာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတူဘူး။ တချို့ ဘာလုပ်လုပ် အေးအေးသက်သာနဲ့ ပြီးဆုံးသွားတယ်။ တချို့က ဘာလုပ်လုပ်

ပဲ အတိုက်အခံ တွေ့ရ တတ်တယ်။ ရှောင်လို့ ကို မရဘူး။ ဒါ ဘဝကပေး ထားတဲ့ ပုစ္ဆာပဲ။ ဘဝက ပေးထားတဲ့ အခြေအနေ အပေါ်မှာ အကောင်း ဆုံး ပြင်ဆင်ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်သွားကြဖို့ ပဲ ရှိတယ်။ အဲဒီလို ဘဝမှာ အတိုက် အခံမကြာမကြာ တွေ့တတ်တယ်ဆိုတဲ့ သူတွေအတွက် ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် နားလည်မှုရှိဖို့ က အရေးကြီး ဆုံးပဲ။ အခြေအနေတစ်ရပ်ကို သည်းခံနိုင်ရမယ်။ တိုးသင့်တန် တိုး၊ ဆုတ်သင့်တန် ဆုတ်ရမယ်။ ကိုယ့် ရဲ့ အင်အား အချိန်အဆကို သိရမယ်။ ကိုယ့်မှာ ရှိတဲ့ အကောင်းဆုံး ရင်းမြစ်နဲ့ အကောင်းဆုံး အခြေအနေတစ်ရပ်ကို ပုံဖော်ဖန်တီး ထုဆစ်နိုင် ရမယ်။

စာရေးသူကို ရန်ကုန်မြို့မှာ မွေးတယ်။ မြို့ထဲမှာ နေတယ်။ ငယ်စဉ် က မြို့ထဲရှိ နာမည်ကြီး အထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်းမှာ တက်တယ်။ အဲဒီမှာ ခုနစ်တန်းအထိ ကျောင်းနေခဲ့တယ်။ ရှစ်တန်းက စလို့ မြို့နယ်တူ တခြားအထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်းကို ပြောင်းတယ်။ အထက် တန်းကျောင်းချင်း တူပေမယ့် ပြိုင်ဆိုင်မှုချင်းက မတူဘူး။ ပထမ ကျောင်းက ပိုက်ဆံရှိတဲ့ သူတွေ များ တယ်။ ကြိုးစားပြိုင်ဆိုင်တဲ့ သူတွေ များ တယ်။ အဆင့် ဘယ်လောက်ရလဲဆိုတာ အချင်းချင်း ပြိုင်ကြတယ်။ စာမေးပွဲမှာ တစ်ပုဒ်တလေ မရရင်လည်း စာမေးပွဲတစ်ခုလုံးပဲ ကျတော့ မလို ခံစား ပြောဆိုလေ့ရှိတယ်။ ဒုတိယကျောင်းက ပိုက်ဆံမရှိတဲ့ သူတွေ များ တယ်။ ကြိုးစားအားထုတ် ပြိုင်ဆိုင်မှု နည်းတယ်။ အမှတ်ဘယ်လောက်ရသလဲ၊ အဆင့် ဘယ်လောက်ချိတ်သလဲ ဘယ်သူမှ မမေးဘူး။ အချင်းချင်း ဆက်ဆံရတာလည်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှိတယ်။ ဆိုရရင် ပထမကျောင်းထက် ဒုတိယကျောင်းမှာ ပိုပျော်ခဲ့တယ်။ ပထမကျောင်းမှာ ကိုယ့်ကို အမှတ်လာမေးရင်၊ အဆင့်လာမေးရင် အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောလိုက်တယ်။ ကိုယ်က ပြန်မေးရင်တော့ ဝေလည်ကြော

င်ပတ် ဖြေကြတာ အများကြီး ကြုံဖူးတယ်။ ပွင့်လင်းရိုးသားမှု မရှိဘူး။

ဆိုခဲ့သလို ပညာရေးဆိုတာ အပြိုင်အဆိုင် များ တယ်။ ကိုယ်က မပြိုင်ရင်တောင် ကိုယ့်ကို လာပြိုင်နေတာမျိုး ရှိတတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ပညာတတ်ပါတယ် ဆိုတဲ့ သူတွေထဲမှာ ပြိုင်ဆိုင်မှုက ပြင်းထန်တယ်။ မခံချင်စိတ်၊ မနာလိုဝန်တိုစိတ် ကြီးကြတယ်။ ပညာရေးနဲ့ သွားထိရင် ဆတ်ဆတ်ထိ မခံတဲ့ ပညာတတ်တွေဆိုတာ မကြာမကြာ ကြုံဖူးတယ်။ စာရေးသူက ပညာရေးမှာ အတော်ဆုံးဆိုတဲ့ အထဲမှာ ဘယ်တုန်းကမှ မပါဝင်ခဲ့ပေမယ့် ကြိုးစားအားထုတ်ရင်း ဘဝမှာ အပြည့်အဝ နိုင်ငံခြား ပညာသင်ဆု (၃) ကြိမ် ရခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြား (၃) နိုင်ငံမှာ ကျောင်းတွေ တက်ခဲ့ဖူးတယ်။ တက်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းတိုင်းမှာ တစ်ဘက်နိုင်ငံခြားသား ကျောင်းသားတချို့ရဲ့ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ်က မသိလို့ မပြောရင်လည်း သိရဲ့ သားနဲ့ မပြောတာလို့ အထင်ခံရတယ်။ ကိုယ်က သိလို့ ပြောရင်လည်း သိသလောက် မပြောဘူးလို့ အထင်ခံရတတ်တယ်။ စာရေးသူ ရတဲ့ အမှတ်ကို ဆိုလည်း မကြာမကြာ အမေးခံရတတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် အာရှတိုက်သား အချင်းချင်းဟာ ပြိုင်ဆိုင်လိုစိတ် ပြင်းထန်ကြတယ်။ အကြောင်းအချက် တစ်ခုက စာရေးသူက စာသိပ်မကြည့်ဘူး၊ လိုအပ်တာထက် မကြည့်ဘူး။ ပညာရေးမှာ ကိုယ့်ပညာသင်ဆုက သတ်မှတ်ထားတဲ့ အဆင့်ဝင်ရင် ကျေနပ်တယ်။ ရှေ့ဆုံးမှာ ရှိမနေချင်ဘူး။

ဒါကြောင့် ဘယ်နိုင်ငံမှာ ကျောင်းတက်တက် အပြင်ဗဟု သုတကိုလည်း ရှာဖွေတယ်။ အပြင် ထွက် လည်ပတ်တာတွေ လုပ်တယ်။ ကျောင်းစာမဟုတ်တဲ့ အင်တာနက်ကို မကြာမကြာ အသုံးပြု တယ်။ စာမေးပွဲတွေ၊ စာတမ်းတင်ရတာတွေ လုပ်တဲ့ အခါမှာ လည်း တခြားသူနဲ့ မတူတဲ့ အတွေး အခေါ်တွေနဲ့ ဆွေးနွေးတယ်။ ဆရာမတွေ၊ ပါမောက္ခတွေနဲ့

ငြင်းခုံဆွေးနွေးတယ်။ အထူးသဖြင့် စာရေးသူက စာရေးတာ ဝါသနာပါ
တယ်ဆိုတော့ ဆရာမတွေကို အီးမေးလ်ကတစ်ဆင့် ဆွေးနွေးဖြစ် တယ်
။ စာရေးသူရဲ့ နိုင်ငံတကာ ပညာရေး အတွေ့အကြုံတွေအရ ကိုယ့်ဘက်
က ပြန်လှန် ဆွေးနွေးတဲ့ အခါ ပထမတော့ ဆရာတွေ၊ ပါမောက္ခတွေက
ဝတ်ကျေတမ်းကျေပဲ ဆွေးနွေးတယ်။ ဆွေးနွေးမှု တွေမှာ ကိုယ့်ဘက်က
အချက်အလက်နဲ့ သမိုင်းနဲ့ ဆွေးနွေး တင်ပြနိုင်တယ် ဆိုရင် သူတို့ ရဲ့ စိ
တ်ဝင် စားမှုကို ရတယ်။ အဲဒီလို ပြန်လှန်ဆွေးနွေးရင်း ဆရာ၊ ဆရာမ
တွေရဲ့ အသိအမှတ်ပြုမှုကို ခံရတယ်။ အဲဒီလို မတူကွဲပြားတဲ့ အမြင်နဲ့
ရေးသားဆွေးနွေးမှုတွေဟာ ကျောင်းသားတွေရဲ့ အဆင့်ကို သတ်မှတ်
တဲ့ အခါ သက်ရောက်မှုတွေ ဖြစ်စေတယ်။

ပြောချင်တာက ပြိုင်ဆိုင်မှုဆိုတာ နေရာတိုင်းမှာ ရှိနေတတ်တယ်ဆို
တာကို ရေးချင်တာ ဖြစ်တယ်။ သူပြိုင်လို့ ကိုယ်ကလည်း ပြိုင်ရင် ပြိုင်
ဆိုင်မှုက ပြင်းထန်မှာ ပေါ့။ စာရေးသူကတော့ ပညာရေးမှာ ကိုယ့်ကို
လာပြိုင်ရင် သိပ်အရေးစိုက်မနေဘူး။ စစ်တိုက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ချစ်သူ
လုတာလည်း မဟုတ်ဘူး လေ။ ဘဝမှာ အောင်မြင်တယ်ဆိုတာ ပညာ
ရေးတစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး ။ အရာအားလုံး ပေါင်းစပ်ပါဝင်တယ်။ စာ
ရေးသူဟာ ကျောင်းမှာ တင် အပြိုင်အဆိုင်ခံရတာ မဟုတ် ဘူး။
ကျောင်းပြီးတော့လည်း မသိမသာ ကိုယ့်ကို နှိမ့်ချတာနဲ့ လည်း ကြုံဖူးတ
ယ်။ စာရေးသူ အမေရိ ကားက နာမည်ကြီး တက္ကသိုလ်တစ်ခုမှာ (၂)နှစ်
ကျောင်းတက်ရတယ်။ မာစတာဘွဲ့ရတယ်။ ကျောင်းပြီးတော့ မြန်မာနိုင်
ငံ ပြန်လာတယ်။ ရန်ကုန်မှာ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုနဲ့ အ
လုပ်လုပ်တယ်။ တစ်နှစ်လောက်ကြာတော့ တခြားအခွင့်အလမ်းတစ်ခု
ရှာချင်လို့ အလုပ်က ထွက်ပြီး ရန်ကုန်မှာ ပဲဗွင့်တဲ့ နိုင်ငံရေးသင်တန်းတ
စ်ခု တက်တယ်။ နိုင်ငံရေး သင်တန်းဆိုတာ အလွယ်ခေါ်တာပေါ့။ သင်

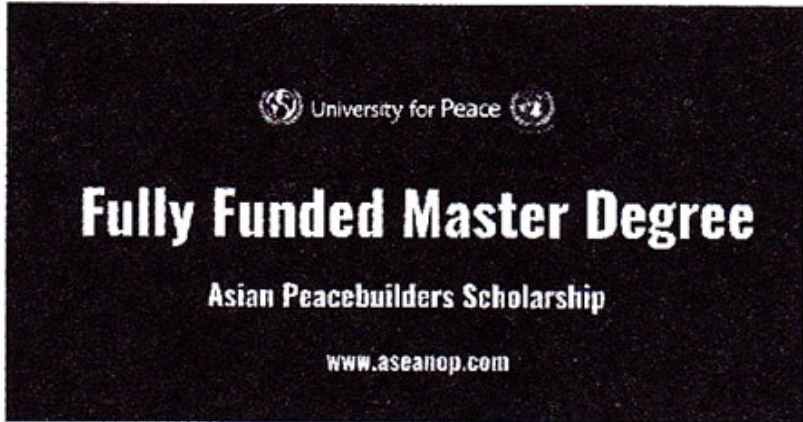
တန်းကာလက လပိုင်းပဲ ဆိုပေမယ့် သင်တန်းအတွင်း လူမှုရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ လူ့အခွင့်အရေး၊ ခေါင်းဆောင်မှု စတဲ့ နိုင်ငံရေးရာအထွေထွေကို သင်ကြားတယ်။ သင်တန်းမတက်ခင် သင်တန်းဝင်ခွင့်အတွက် ကိုယ့်ပညာအရည်အချင်းတွေ တင်ပြရတယ်။ ဘွဲ့လက်မှတ် မိတ္တူတွေလည်း တင်ပြရတယ်။ စာရေးသူ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှာ မဟာဘွဲ့ ပြီးဆုံးတယ်ဆိုတာလည်း အားလုံးသိကြတယ်။ ဘွဲ့လက်မှတ် မိတ္တူကိုလည်း တင်ပြခဲ့တယ်။ သင်တန်းက တစ်ဆင့် ရွေးချယ်လို့ ဥရောပနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံမှာ လည်း ဧည့်သုတေသီအဖြစ် နှစ်လ နီးပါး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရတယ်။

ဒါပေမဲ့ သင်တန်းက တာဝန်ရှိသူ တစ်ဦးကတော့ စာရေးသူကို အမြင်ကြည်လင်ပုံ မရဘူး။ စာရေးသူကတော့ သူ့အတွင်းစိတ်ကို မှန်းဆလို့ ရပေမယ့် ဆရာတစ်ဦးလိုပဲ ဆက်ဆံတယ်။ ဧည့်သုတေသီအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် အတွင်းမှာ လည်း သူ့ဆီ အဆက်မပြတ် သတင်းပို့ခဲ့တယ်။ ပြန်လာတော့လည်း သူ့ဆီ ဂါရဝပြုခဲ့တယ်။ သီတင်းကျွတ်ကာလမှာ လည်း ဂါရဝပြုခဲ့တယ်။ တစ်နေ့ မထင်မှတ်ဘဲ အဲဒီဆရာရေးသားတဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို သူများ လာပြလို့ ဖတ်ရတယ်။ ဆောင်းပါးထဲမှာ စာရေးသူ အောင်အောင် (IR) နဲ့ တခြားဆောင်းပါးရှင် စာရေးသူ တစ်ဦး သူ့သင်တန်းကို လာတက်တဲ့ အကြောင်း ရေးထားတယ်။ နှစ်ဦးကို နှိုင်းယှဉ်ရေးသားထားတာပေါ့။ စာရေးသူက စာရေးတဲ့ နေရာမှာ ပိုပြီး ပညာရှိဆန်တယ်ဆိုတဲ့ သဘော ရေးသားထားတာလည်း တွေ့တယ်။ တစ်ခါတည်း ဆောင်းပါးမှာ စာရေးသူက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ဒီပလိုမာရထား သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖော်ပြထားတယ်။ စာရေးသူ ရဲ့ဘွဲ့က မဟာဘွဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဆရာက သူ့ဆောင်းပါးမှာ ဒီပလိုမာဆိုပြီး ဖော်ပြထားတယ်။ ပညာရေးမှာ ဒီပလိုမာ

နဲ့ မာစတာဘွဲ့ဆိုတာ အများကြီး ခြားနားပါယ်။ ဆရာနဲ့ သူ့ကိုယ်ပိုင် ရုံး ခန်းမှာ လူချင်းတွေ့လို့ အဲဒီ အကြောင်းကိုမေးတော့ ဆရာက စာရိုက်တဲ့ နေရာမှာ မှားယွင်းတာပါဆိုပြီး ခပ်ပေါ့ပေါ့ ဖြေတယ်။ သူ့အဖြေအပေါ် စာရေးသူ သံသယဝင်မိတယ်။ စာရိုက်တဲ့ သူက မဟာဘွဲ့နဲ့ ဒီပလိုမာကို မှားပါ့ မလား။ စာရေးသူ မဟာဘွဲ့ရတာ အားလုံးသိနေတဲ့ ကိစ္စ။ ဘွဲ့လ က်မှတ် အထောက်အထားလည်း တင်ပြထားတဲ့ ကိစ္စ။ မှားတယ် ဆိုရင် တော့ အင်မတန် ကြီးမားတဲ့ အမှားအယွင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအတွက် စာရေးသူ မကျေမနပ် ဖြစ်မိပေမယ့် ဆရာပြောသလို မ တော်တဆ မှားယွင်းမှုပဲ လို့ လက်ခံလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါလည်း ပြိုင် ဆိုင်မှု တစ်ခုပဲလေ။ ကိုယ်အထင်ကြီးခဲ့တဲ့ နာမည်ကြီး ဆရာတစ်ယော က်ရဲ့ စိတ်ထားကို သိလိုက်ရတာ အမြတ်တစ်ခုပဲ။ နိုင်ငံရေးမှာ ဆိုရင် တော့ လုပ်ကြံ တယ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့် ပညာရေးမှာ ပြိုင်ဆိုင်မှု က အချိန်မရွေး၊ နေရာမရွေး ရှိတယ်။ သူတစ်ပါးက ကိုယ့်အပေါ် ပြိုင် ဆိုင်မှုတွေကို တန်ပြန် ပြိုင်ဆိုင်တာထက် ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာကို ကြိုး ပမ်းအားထုတ် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရင်း တစ်ဘက်သားက ကိုယ့်ကို လေးစားအားကျ အထင် ကြီးလာအောင် လုပ်ဆောင်ခြင်းဟာ ကိုယ့်အ ပေါ် မလိုသူတွေကို အကောင်းဆုံး တန်ပြန်မှု ဖြစ်ပါ ကြောင်း သုံးသပ် တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

Source: Democracy Today Daily / 09 July 2017 / P-08

Source: Internet

Asian Peacebuilders Scholarship (APS)

ဒီတစ်ပတ် The Voice Weekly ရဲ့ ပညာရေးကဏ္ဍမှာ မြန်မာကျောင်းသားတွေ လျှောက်ထားအကျိုးဝင်တဲ့ အပြည့်အဝ ပညာသင်ဆုတစ်ခုဖြစ်တဲ့ Asian Peacebuilders Scholarship ဆိုတာကို တင်ပြချင်ပါတယ်။ ဒီပညာသင်ဆုဟာ လျှောက်ထားရရှိခဲ့ရင် တက္ကသိုလ် တစ်ခုတည်း တက်ရောက်ရမှာ မဟုတ်ဘဲ တက္ကသိုလ်နှစ်ခု တက်ရောက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပညာ သင်ဆုကို The Nippon Foundation, University of

or Peace (UPEACE) နဲ့ Ateneo de Manila University (AdMU) တို့ ပူးတွဲပေးအပ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာသင်ဆုရဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ကတော့ အာရှတိုက်က လူငယ်ပညာရှင်တွေကို ငြိမ်းချမ်းရေးမှာ လက်တွေ့ပါဝင်လုပ်ဆောင်သူတွေ ဖြစ်လာစေဖို့ နဲ့ ကမ္ဘာအနှံ့က အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ ဦးဆောင်အခန်းကဏ္ဍက ပါဝင်ဆောင်ရွက်နိုင်စေဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် လူငယ်တွေကို အာရှတိုက်ရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ဖြစ်စဉ်တွေမှာ တက်ကြွ တဲ့ အခန်းကဏ္ဍက ပါဝင်ဆောင်ရွက်စေဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

Asian Peacebuilders Scholarship (APS)

ဒီပညာသင်ဆုက အပြည့်အဝ ပညာသင်ဆု ဖြစ်ပါတယ်။ ကျူရှင်စရိတ်၊ ကျောင်းစရိတ်၊ လေယာဉ်စရိတ်၊ ဗီဇာ ကုန်ကျစရိတ်၊ နေထိုင်စရိတ် စတာတွေကို ကျခံပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာ သင်ဆုကာလက (၁၈.၅) လကနေ (၂၁.၅) လအထိ ကြာမြင့်ပါတယ်။ အာရှတိုက်က ကျောင်းသားတွေ လျှောက်ထား အကျုံးဝင်ပါတယ်။ တစ်နှစ်ကို ကျောင်းသား (၃၀) လောက် ပညာသင်ဆု ချီးမြှင့် တယ်လို့ သိရပါတယ်။ ပညာသင်ဆု ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုက ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို အထောက်အကူ ဖြစ်စေဖို့ ဦးတည်ပါတယ်။ ပညာသင်ဆု ရရှိသူဟာ တစ်နိုင်ငံတည်းမှာ စာသင်ကြားရမှာ မဟုတ် ဘူး။ ပညာသင်ဆု ကာလမှာ တောင်အမေရိကတိုက်က ကော့စတာရီကာနိုင်ငံ (Costa Rica) နဲ့ အာရှတိုက်က ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ (Philippines) တွေမှာ ပညာသင်ကြားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာသင် ကာလမှာ အာရှတိုက်တစ်ခွင်က ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုင်ရာ ခရီးစဉ်တချို့ကိုလည်း သွားရောက်လေ့လာရ မယ်။ ပညာသင်ကာလ ပြီးဆုံးတဲ့ အခါမှာ သင်တန်းသားဟာ University for Peace (UPEACE) က ငြိမ်းချမ်းရေး တည်

ဆောက်မှုဆိုင်ရာ မဟာဘွဲ့ တစ်ဘွဲ့နဲ့ Ateneo de Manila University (AdMU) က ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေး မဟာဘွဲ့တစ်ဘွဲ့ကိုပါ ထပ်မံ ရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုရရင် ဒီပညာသင်ဆု ရရှိသူဟာ နှစ်နိုင်ငံမှာ ကျောင်းတက်ပြီး ပညာသင်ဆုကာလ ပြီးဆုံးရင် မဟာဘွဲ့နှစ်ဘွဲ့ကို ရရှိ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အချုပ်ဆိုရရင် ပညာသင်ဆု ကာလမှာ အပိုင်း (၄)ပိုင်း ပါဝင် ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမအချက်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာ စကား ပိုမိုတိုးတက်အောင် သင်ယူရ မယ်။ ဒုတိယအနေနဲ့ က UPEACE မှာ မဟာဘွဲ့ တက်ရောက်သင်ယူရမယ်။ တတိယက AdMU မှာ နိုင်ငံ ရေးသိပ္ပံနဲ့ နောက်ထပ် မဟာဘွဲ့တစ်ဘွဲ့ ထပ်ယူရမယ်။ နောက်ဆုံးအချက်အနေနဲ့ ငြိမ်းချမ်း ရေးဆိုင်ရာကွင်းဆင်းလေ့လာရေး လုပ်ရမယ်။ ပညာသင်ဆု လျှောက်ထားသူဟာ သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံ ရဲ့ အသိအမှတ်ပြု ဘွဲ့တစ်ခုခုတော့ ရရှိထားသူ ဖြစ်ရပါမယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံ လုပ်သက် (၂) နှစ် ရှိရမယ်။ အတွေ့အကြုံ လုပ်သက်လို့ ဆိုရာမှ လျှောက်ထားသူရဲ့ လုပ်အားပေး အတွေ့အကြုံတွေ၊ အလုပ်သင် အတွေ့အကြုံတွေကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုတော့ ဒီပညာသင်ဆုက အတော် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှိတာပဲ။ သေချာလေ့လာကြည့်တော့ အင်္ဂလိပ်စာ အသိ အမှတ်ပြုလက်မှတ် TOEFL တော့ တောင်းထားတယ် ဗျ။ ဒါပေမဲ့ TOEFL PBT ကို (၅၂၃) (သို့မဟုတ်) TOEFL iBT ကို (၇၁) ဆိုတော့ အင်္ဂလိပ်စာ အသင့်အတင့် ကောင်းတဲ့ သူ ဒီအမှတ် လောက်တော့ အသာလေးပါဗျာ။ ပညာသင်ဆုရခဲ့ရင် အင်္ဂလိပ်စာ သင်တန်းလည်း ထပ်တက်ရဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်သက်ကလည်း သိပ်တင်းကျပ်မှု မရှိလှဘူး။ ကုန်ကျစရိတ် အားလုံးလည်း ကျခံ ပေးမယ်။ ကျောင်းပြီးရင် မဟာဘွဲ့နှစ်ဘွဲ့လည်း ရမယ်ဆိုတော့ ဒီဆောင်းပါးရေးရင်း အလုပ်က ခဏထွက်ပြီး ပညာသင်ဆုလျှောက်၊ ကျောင်းသွားတက်ချင်စိတ်တွေတောင်

ပေါက်သွားတယ်ဗျာ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လူငယ်လားတော့ စဉ်းစားရတာ ပေါ့လေ။ အသက်အရွယ် ကန့်သတ်ချက်ကျတော့ မတွေ့မိဘူးဗျ။ ပညာ သင်ဆုဆိုင်ရာ အချက်အလက် အသေးစိတ်တွေကို <https://www.upeace.org/aacademic/partnership-programmes/asia-peacebuilders-scholarship> မှာ သွားရောက်လေ့လာ ဖတ်ရှုနိုင်ပြီး လျှောက်လွှာတွေကို <https://www.upeace.org/admissions/partnership-programme-admission/asian-peacebuilders-scholarship> မှာ အခမဲ့ download ရယူနိုင်ပါတယ်။

University for Peace (UPEACE)

University for Peace ရဲ့ အတိုကောက်က UPEACE ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာလိုတော့ ငြိမ်းချမ်းရေးတက္ကသိုလ်ပေါ့။ UPEACE ဟာ ဗဟိုအမေရိကဒေသ၊ ကော့စတာရီကာနိုင်ငံ၊ မြို့တော် ဆန်းဂျိုမှာ တည်ရှိပါတယ်။ UPEACE က ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အခွင့်အာဏာနဲ့ ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေ ညီလာခံကနေ နိုင်ငံတကာတက္ကသိုလ် တစ်ခုအဖြစ် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်မှာ တည်ထောင်ထား တာဖြစ်တယ်။ ရည်ရွယ်ချက် အနှစ်ချုပ်ကတော့ ကမ္ဘာတစ်လွှားမှာ ငြိမ်းချမ်းရေး တိုးတက် ထွန်းကား ပြန့်ပွားဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ယူအန် (UN) က တည်ထောင်ထားတယ်ဆိုပေမယ့် တက္ကသိုလ် ဟာ သူ့ကျောင်း ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့အောက်မှာ တည်ရှိပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ရဲ့ ကမ္ဘာ့ ကုလ သမဂ္ဂကို ယုံကြည်ကိုးစားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေဆီကနေ လက်ခံရရှိတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဗဟိုအမေရိကဒေသ ၊ တောင်အမေရိက၊ မြောက်အမေရိကမှာ နိုင်ငံတွေက အများကြီး ရှိတယ်။ ဘာကြောင့် များ ကော့စတာရီကာနိုင်ငံကိုမှ ယူအန်တက္ကသိုလ်

တည်ထောင်ဖို့ ရွေးချယ်သလဲဆိုတာ အမေးပေါ်မိ တယ်။ ဒါနဲ့ အင်တာနက်မှာ နည်းနည်းရှာဖွေကြည့်လိုက်တော့ ကော့စတာရီကာနိုင်ငံရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ဆောင်မှုတွေကို အခုလို တွေ့ရတယ်။ ၁၈၈၂ ခုနှစ်မှာ သေဒဏ်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်တယ်။ လူ့အခွင့်အရေး အလေးထားရင်း သေဒဏ်ကို ဖျက်သိမ်းရတယ်နော်။ ဆိုကြပါစို့၊ ဥရောပ သမဂ္ဂ အဖွဲ့ ကြီးထဲ ဝင်မယ်ဆိုရင် ဝင်မယ့် ဥရောပနိုင်ငံတွေဟာ ပထမဆုံး သူတို့ နိုင်ငံက သေဒဏ် ပြဌာန်းချက် တွေကို ပယ်ဖျက်ပစ်ရတယ်။ ကော့စတာရီကာနိုင်ငံဟာ ၁၈၆၅ ခုနှစ်ကစပြီး နိုင်ငံရေးကြောင့် ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်သူတွေကို ခိုလှုံခွင့်ပြုတဲ့ နိုင်ငံလည်း ဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်ခါ ၁၉၀၇ ခုနှစ် ကနေ ၁၉၁၈ ခုနှစ်အထိ ကော့စတာရီကာနိုင်ငံဟာ ဗဟိုအမေရိက တရားရုံး (Central American Court of Justice) ကို လက်ခံခွင့်ပြုတဲ့ နိုင်ငံလည်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတရားရုံးဟာ ဆိုရင် နိုင်ငံတကာ လူ့အခွင့်အရေး ဥပဒေတွေကို အခြေခံပြီး ပြည်သူတစ်ဦးချင်းက အစိုးရတွေကို တရား စွဲဆိုနိုင်တဲ့ ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး အမြဲတမ်း တရားရုံးတော်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ UPEACE တက္ကသိုလ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အသေးစိတ် အချက်အလက်တွေကို <https://www.upeace.org/> မှာ သွားရောက် ကြည့်ရှုနိုင်ပြီး admissions@upeace.org နဲ့ info@upeace.org တို့ သို့လည်း အီးမေးလ် ပေးပို့မေးမြန်းစုံစမ်းနိုင်ပါတယ်။

Ateneo de Manila University (AdMU)

Ateneo de Manila University ရဲ့ အတိုကောက်က AdMU ဖြစ်ပါတယ်။ နှစ်ပေါင်းရာနဲ့ ချီ သက်တမ်းရှိတဲ့ ဖိလစ်ပိုင် နာမည်ကျော် တက္ကသိုလ်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ရဲ့ သမိုင်းက စပိန်လူမျိုး ဘရင်ဂျီ ဘာ

သာရေးဂိုဏ်းတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေပြီး ၁၈၅၉ ခုနှစ်မှာ အစပြုပါတယ်။ အစကတော့ မူလတန်းကျောင်းလေးပေါ့။ နောက်တော့ တက္ကသိုလ် အဆင့်အထိ ကြီးထွားလာခဲ့ တယ်။ နောက်တော့ ၁၉၁၂ ခုနှစ်မှာ အမေရိကန်ဘရင်ဂျီ သာသနာပြုတွေကနေ ကျောင်းကို လွှဲပြောင်းယူလိုက်တယ်။ ကျောင်းစတည်ဖြစ်ထွန်းပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀) အကြာ ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၁) ရက်နေ့မှာ တော့ AdMU ဟာ တက္ကသိုလ်တစ်ခုအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရပါတယ်။ ဒါက တက္ကသိုလ်ရဲ့ သမိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ရဲ့ တခြားထင်ရှားတဲ့ အချက်အလက်တွေက ဖိလစ်ပိုင်ရဲ့ အမျိုးသား သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဂျိုဆေးရီဇာ (Jose Rizal) ဟာ AdMU က ဘွဲ့ရကျောင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ အသေးစိတ် အချက်အလက်တွေကို <http://www.ateneo.edu/> မှာ သွားရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပြီး adgp.ls@ateneo.edu သို့လည်း အီးမေးလ်ပေးပို့ကာ မေးမြန်းစုံစမ်းနိုင်ပါတယ်။ ဒီငြိမ်းချမ်းရေး ပညာသင်ဆုသင်ကြားဖို့ ဘာကြောင့် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံကို ရွေးချယ်သလဲဆိုရင် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံဟာ အာရှနိုင်ငံတွေအနက် ဒီမိုကရေစီ ကျင့်သုံးတဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် ထင်ရှားပြီး အဲဒီမှာ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီးလည်း လေ့လာသင်ယူစရာ အများ အပြား ရှိနေပါတယ်။ ကွန်မြူနစ် အုံကြွမှုတွေ ရှိတယ်။ မူဆလင် ခွဲထွက်ရေး လှုပ်ရှားမှုတွေ ရှိတယ်။ အခုတိုင် အဲဒီ လက်နက်ကိုင် ပဋိပက္ခတွေက ဒေသသတင်း၊ နိုင်ငံတကာ သတင်းတွေမှာ နေရာယူထားဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကော့စတာရီကာနိုင်ငံ (Republic of Costa Rica)

ကော့စတာရီကာနိုင်ငံဟာ အလယ်အမေရိကဒေသမှာ တည်ရှိပါတ

ယ်။ မြို့တော်က ဆန်းဂျွစ် (San Jose) ဖြစ်တယ်။ ကာရေဗီယံပင်လယ် (Caribbean Sea)၊ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ (Pacific Ocean)၊ နီဂါရာဂွားနိုင်ငံ (Nicaragua) ၊ ပနားမားနိုင်ငံ (Panama)၊ အီကွေဒါနိုင်ငံ (Ecuador) တို့ နဲ့ နယ်ချင်းထိစပ်နေတယ်။ (၅၁,၁၀၀) စတုရန်းကီလိုမီတာ (၁၉,၇၀၀ စတုရန်းမိုင်) ကျယ်ဝန်းပြီး ၂၀၁၁ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ တစ်နိုင်ငံလုံး လူဦးရေ (၄,၅၈၆,၃၅၃) ယောက် ရှိတယ်။ နိုင်ငံအတွင်း စပိန်စကား အဓိက ပြောဆိုတယ်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ အဓိက ကိုးကွယ်တဲ့ နိုင်ငံ ဖြစ်တယ်။ ကော့စတာရီကာဟာ စပိန်နိုင်ငံရဲ့ လက်အောက်ကနေ ၁၈၂၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁၅) ရက်နေ့မှာ လွတ်လပ်ရေးရခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရဲ့ အဓိက ထွက်ကုန်တစ်ခုက ကော်ဖီလုပ်ငန်းဖြစ် တယ်။ ကော့စတာရီကာနိုင်ငံရဲ့ ထူးခြားချက်တစ်ချက်က သူ့မှာ အမြဲတမ်း တပ်မတော် (စစ်တပ်) ဆိုတာ မရှိတာပါ။ စစ်တပ်ကို ၁၉၄၈ ခုနှစ်ကတည်းက ဖျက်သိမ်းထားပြီး ဒေသတွင်း (ဗဟို အမေရိကနိုင်ငံတွေအတွင်း) မှာ စစ်တပ်မရှိတဲ့ တစ်ခုတည်းသော နိုင်ငံအဖြစ် ထင်ရှားပါတယ်။

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ (Republic of the Philippines)

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံဟာ အရှေ့တောင်အာရှဒေသမှာ တည်ရှိပြီး မြို့တော်က မနီလာ (Manila) ဖြစ်ပါတယ်။ ရေပတ်လည်ဝိုင်းနေတဲ့ ကျွန်းနိုင်ငံဖြစ်ပြီး ကျွန်းပေါင်း (၇,၆၄၁) ကျွန်းနဲ့ ပါဝင်ဖွဲ့စည်း ထားပါတယ်။ (၃၀၀,၀၀၀) စတုရန်း ကီလိုမီတာ (၁၂၀,၀၀၀ စတုရန်းမိုင်) ကျယ်ဝန်းပြီး ၂၀၁၅ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ တစ်နိုင်ငံလုံး လူဦးရေ (၁၀၀,၉၈၁,၄၃၇) ယောက် ရှိတယ်။ နိုင်ငံ အတွင်း ဖိလစ်ပိုင် (Filipino) နဲ့ အင်္ဂလိပ်စကားတို့ ကို အဓိက ပြောဆိုပါတယ်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ အဓိက ကိုးကွ

ယ်တဲ့ နိုင်ငံဖြစ်တယ်။ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံဟာ စပိန်နိုင်ငံကနေ ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၂) ရက်နေ့မှာ လွတ်လပ်ရေးရခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရဲ့ အဓိက ထွက်ကုန်တွေက ဆန်စပါး၊ ပြောင်း၊ ကွမ်းသီးနဲ့ အုန်းသီးတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကော့စတာရီကာနိုင်ငံနဲ့ မတူတဲ့ အချက်က ဖိလစ်ပိုင်ဟာ ပြည်တွင်း မငြိမ်မသက်မှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပြီး သူ့မှာ အင်အားကောင်းတဲ့ စစ်တပ်လည်း ရှိပါတယ်။ ဖိလစ်ပိုင် နိုင်ငံဟာ လက်ရှိဟာ ကွန်မြူနစ် လက်နက်ကိုင်တွေနဲ့ ထကြွပုန်ကန်မှုကို ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အပြင် အခု လတ်တလော ISIS မွတ်ဆလင် အကြမ်းဖက်သမားတွေနဲ့ ဆက်နွှယ်သူ အကြမ်းဖက် သမားတွေက ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ တောင်ပိုင်း၊ မင်ဒါနာအိုကျွန်း (Mindanao) ၊ မာရဝီမြို့ (Marawi) ကို တိုက်ခိုက် သိမ်းယူခဲ့လို့ ကြီးမားတဲ့ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး အကျပ်အတည်း ကို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရကြောင်းပါ။

နိဂုံး

ကဲ ... စိတ်ဝင်စားရင် APS ကို လျှောက်ကြပါ။ ဘွဲ့ရတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်တယ်။ အင်္ဂလိပ်စာလည်း အသင့်အတင့် ကောင်းမွန်တယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ လူ့အခွင့်အရေး၊ နိုင်ငံရေးလည်း စိတ်ဝင်စားတယ်။ လုပ်သက်အတွေ့အကြုံလည်း (၂) နှစ်လောက် ရှိတယ်။ လုပ်သက် အတွေ့အကြုံ မရှိရင် တောင် ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံက ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ ဆက်နွှယ်ပတ်သက်နေတယ်ဆို ရင် လျှောက်ကြစမ်းပါဗျာ။ မငြိမ်းချမ်းတဲ့ ဒေသတွေမှာ နေထိုင်တာ ငြိမ်းချမ်းရေး အတွေ့အကြုံပေါ့ ဗျာ။ တိုက်ပွဲတွေကြောင့် မိဘညီအစ်ကို မောင်နှမအတွက် စိတ်ပူပန်ရတာ ငြိမ်းချမ်းရေး အတွေ့ အကြုံပေါ့ဗျာ။ ရေးတတ်ရင်၊ တွေးတတ်ရင် အားလုံးချိတ်ဆက် ဆွဲခေါ်သွားလို့ ရတယ်။ လျှောက်တဲ့ သူက မြန်မာနိုင်ငံကဆို

တာနဲ့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။ တစ်ဝက်လောက်က ကျိန်းသေနေပြီ။ အ
က်ဆေးတွေမှာ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ်နဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်
ပိုင်းက ကိစ္စလေးတွေကို နည်းနည်းထည့်ရေးလိုက်ဗျာ။ ချင်းပြည်နယ်
က ဆင်းရဲမွဲတေမှု၊ ကရင်ပြည်နယ်က ထိုင်း-မြန်မာ နယ်စပ် ဒုက္ခသည်
ပြန်လည်နေရာချထားရေး အစီအစဉ်တွေနဲ့ ချိတ်ဆက်လိုက်ဗျာ။ ရမှာ
အပြည့်အဝ ပညာသင်ဆုနော်။ ကျောင်းပြီးရင် မာစတာဘွဲ့နှစ်ဘွဲ့
တစ်ခါတည်း ရမှာ နော်။ အရေးကြီးတာ ရေးဖို့ မေ့နေတယ်။ APS ပညာ
သင်ဆု လျှောက်လွှာပိတ်ရက်က ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ (၁၁) ရက်နေ့
ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။

Source: The Voice Weekly / 10-16 July 2017 / P-28

Source: Internet

သိထားသင့်သော နိုင်ငံတကာ Fellowship များ

စာရေးသူဆီ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက အမေရိကန် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က အမေရိကန် နိုင်ငံသားတွေနဲ့ နိုင်ငံတကာ ကျောင်းသားတွေ လျှောက်ထားအကျုံးဝင်တဲ့ Fellowship တွေ ပေးပို့ လာပါတယ်။ Fellowship ဆိုတော့ Scholarship မဟုတ်ဘူး လားလို့ မေးစရာ ရှိပါတယ်။ Scholarship ဆိုတာ ပညာသင်ဆု ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့သဘောသဘာဝအရ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှု ပါဝင် တယ်။ အပြည့်အဝ ထောက်ပံ့တာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ထောက်ပံ့တာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ Fellowship ကျတော့ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှု ပါချင်မှ ပါတော့မယ်။ ပါတာလည်း ရှိတယ်။ မပါတာလည်း ရှိတယ်။ အထူးသဖြင့် Fellowship ရဲ့ သဘောသဘာဝက လုပ်ငန်းခွင်အတွေ့အကြုံရှိပြီးသားတွေကို ပစ်မှတ်ထားတယ်။ သုတေသန လုပ်ရမယ့် သဘောတွေ ပါဝင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ခေတ်မှာ တော့ Fellowship နဲ့ Scholarship သဘောသဘာဝကို ဒီလိုပဲ ရောနှောအသုံး ပြုနေတာတွေ့ရတယ်။ ဒီဆောင်းပါးမှာ မြန်မာနိုင်ငံက ကျောင်းသားတွေ လျှောက်ထား အသုံးဝင် နိုင်တဲ့ Fellowship တွေအကြောင်း ဆွေးနွေးပါမယ်။

Fellowship တွေအကြောင်း မရေးမီ အမေရိကန် မိတ်ဆွေပေးပို့လာတဲ့ Fellowship တွေ ကို စာရင်းပြုလုပ် ဖတ်ကြည့်တော့ အတော်များတာ တွေ့ရပါတယ်။ မြန်မာကျောင်းသားတွေ လျှောက်ထား အကျုံးဝင်တဲ့ နိုင်ငံတကာ Fellowship အချို့ကို အခုလို တွေ့ရတယ်။

(1) Asia Global Fellows Program

(<http://www.asiaglobalinstitute.hku.hk/en/agfellows-program/program>)

(2) Asia Journalism Fellowship

(<http://www.ajf.sg/overview>)

(3) Jeanne Sauve Public Leadership Program

(<http://jeannesauve.org/pillars/public-leadership-program/>)

(4) Bluhm/Helfand Social Innovation Fellowship

(<https://www.chicagoideas.com/bhis>)

(5) First Generation Civil Rights Fellowship (FirstGEN)

(<http://firstgenfellows.org/>)

(6) Advanced Leadership Initiative

(<https://advancedleadership.harvard.edu/program>)

(7) Westpac Research Fellowship

(<http://bicentennial.westpacgroup.com.au/scholarships/research-fellowship/>)

(8) Open Society Presidential Fellowship

(<https://www.opensocietyfoundations.org/grants/open-society-presidential-fellowship>)

(9) Her Voice Fellowship

(<https://hervoice.designforcharity.org/>)

(10) Bellagio Residency Program: Practitioners

(<https://www.rockefellerfoundation.org/our-work/bellagio-center/residency-program>)

ဆိုခဲ့သလို အဲဒီ Fellowship အများ စုက မြန်မာကျောင်းသားတွေ လျှောက်ထား အကျုံးဝင် တယ်။ တချို့က လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာအတွက် သီးသန့်ပေးတာဖြစ်ပြီး တချို့က ဥပဒေပညာ ဆိုင်ရာ အတွက်၊ တချို့က မီဒီယာစာနယ်ဇင်းသမားတွေအတွက် ပေးတာဖြစ်တယ်။ အများ စု ကတော့ အထွေထွေပေါ့။ ထောက်ပံ့ကြေးနဲ့ ပတ်သက်ရင်လည်း တချို့ Fellowship တွေက ပညာ သင်ကာလ အပြည့်အဝပေးတယ်။ တချို့က တစ်ဝက်တစ်ပိုင်းပေးတယ်။ တချို့က ငွေကြေးထောက် ပံ့မှု မပါဝင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရုံးခန်းနေရာ အသုံးပြုခွင့်ပေးမယ်ဆိုတာမျိုး ရှိတယ်။ အဲဒီ Fellowship တွေထဲကမှ အပြည့်အဝ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှု ပေးအပ်တဲ့ Fellowship တချို့ကို တင်ပြလိုက် ပါတယ်။

The Asia Global Fellows Program

ဒီပညာသင်ဆု (Fellowship) ကို ဟောင်ကောင် (Hong Kong) အခြေစိုက် သုတေသန ဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်ပညာရှင်များ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖြစ်တဲ့ Asia Global Institute (AGI) က တိုက်ရိုက် စီမံခန့်ခွဲတာ ဖြစ်ပြီး လျှောက်ထားရရှိသူတွေဟာ University of Hong Kong (HKU) မှာ (၁၃)ပတ်ကြာ သွားရောက်လေ့လာဆည်းပူးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာသင်ဆုရဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ကတော့ နိုင်ငံတကာ ဆန်းသစ်တီထွင် အတွေးအမြင်ရှိတဲ့ အနာဂတ်မျိုးဆက် ခေါင်းဆောင်တွေကို မွေးထုတ်ပေးဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာသင်ကာလအတွင်း စာသင်ကြားတာတွေ၊ အဆင့်မြင့် အစိုးရ အရာရှိတွေ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေနဲ့ ဆွေးနွေးပြောဆိုရတာတွေ၊ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတွေ၊ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းစက်ရုံတွေနဲ့ ဟောင်ကောင်ပြင်ပ တခြားအာရှမြို့

တော်ကြီးတွေဆီ သွားရောက် လည်ပတ်ခြင်းစတဲ့ အစီအစဉ်တွေ ပါရှိပါတယ်။ Asia Global Fellows Program လျှောက်ထား ရွေးချယ်ခံရသူတွေဟာ ဟောင်ကောင်မှာ နေထိုင်သင်ကြားစဉ်ကာလ လစဉ်အသုံးစရိတ်ငွေကြေး (A monthly stipend to help with living costs) ၊ နေထိုင်စရိတ် (Accommodation) ၊ အသွား အပြန် လေယာဉ်လက်မှတ် (Round-trip travel from home country) ၊ ပညာသင်ကာလ ဆက်စပ်ခရီးသွားစရိတ် (Site-visit travel expenses) ၊ အာမခံ ထောက်ပံ့ကြေး (Insurance) တွေကို ရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အသေးစိတ် အချက်အလက်တွေကို <http://www.asiaglobalinstitute.hku.hk/en/agfellowsprogram/program/> မှာ သွားရောက် ကြည့်ရှုနိုင်ပြီး agf.enquiry@hku.hk သို့လည်း အီးမေးလ် ပေးပို့ဆက်သွယ်စုံစမ်းနိုင်ပါတယ်။

Asia Journalism Fellowship

ဒီ Fellowship က အာရှတိုက်က စာနယ်ဇင်းသမားတွေကို စင်ကာပူ နိုင်ငံ (Singapore) ကို (၃)လကြာ ခေါ်ယူဆွေးနွေးပို့ချတဲ့ အစီအစဉ်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ Fellowship ကာလမှာ အာရှ နိုင်ငံအသီးသီးက သတင်းသမားတွေဟာ စင်ကာပူရဲ့ အစိုးရ၊ ပုဂ္ဂလိက သတင်းဌာနတွေ၊ သတင်းသမားတွေ၊ စီးပွားရေး အသိုင်းအဝိုင်း၊ လူမှုအဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ အနီးကပ် အမြင်ချင်း ဖလှယ်ခွင့်၊ တွေ့ဆုံစည်းဝေးခွင့်၊ သုတေသန ပရောဂျက်လုပ်ခွင့်တွေ ရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ AJ Fellowship ကို ၂၀၀၈ ခုနှစ်မှာ စတင်တည်ထောင်ပြီး ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှာ ပထမဆုံး အာရှ မီဒီယာသမားတွေကို ဖိတ်ခေါ် ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအစီအစဉ်ကို စင်ကာပူ အခြေစိုက် Temasek Foundation International (www.temasekfoundation-inter

national.org.sg) က ငွေကြေး ကူညီပံ့ပိုးပေးတာ ဖြစ်ပြီး ၂၀၁၆ ခုနှစ်အထိ Nanyang Technological Univeristy ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်တဲ့ Wee Kim Wee School of Communication and Information မှ စီမံခန့်ခွဲခဲ့ပါတယ်။ AJF Fellowship ကို ၂၀၁၇ ခုနှစ်ကစလို့ National University of Singapore ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်တဲ့ Lee Kuan Yew School of Public Policy က Institute of Policy Studies မှ စီမံခန့်ခွဲ လုပ်ဆောင်လျက် ရှိပါတယ်။ ရွေးချယ်ခံရသူတွေ (Fellows) ဟာ တစ်လကို စင်ကာပူဒေါ်လာ (၁,၅၀၀) ရရှိမှာ အသွားအပြန် လေယာဉ်လက်မျှတ်လည်း ကျခံပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နေစရာအခန်းလည်း အခမဲ့ ရရှိ မှာ ဖြစ်ပြီး နေထိုင်လေ့လာစဉ်ကာလ အထောက်အကူဖြစ်စေဖို့ သုတေသီ အကြံပေးတွေကိုလည်း တွဲဖက်ပေးထားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လျှောက်ထားဖို့ အကျုံးဝင်သူတွေကတော့ မီဒီယာဂျာနယ်သမား အဖြစ် အနည်းဆုံး လုပ်သက် (၅)နှစ် ရှိရပါမယ်။ လုပ်သက် အနည်းဆုံး (၅)နှစ်ပြည့်တဲ့ အလွတ် သတင်းထောက်တွေ၊ ဆောင်းပါးရှင်တွေ၊ စာရေးဆရာတွေလည်း အကျုံးဝင်ပါတယ်။ အာရှတိုက် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှာ နေထိုင်သူ နိုင်ငံသား ဖြစ်ရပါမယ်။ ပြောဆိုဆွေးနွေးနိုင်တဲ့ အင်္ဂလိပ်စာ အရည် အသွေးရှိရပါမယ်။ လျှောက်ထားသူတွေဟာ သက်ဆိုင်ရာ မီဒီယာတွေဆီက စင်ကာပူမှာ (၃)လကြာ ဒီ Fellowship ကိုတက်ရောက်ဖို့ အတွက် ခွင့်ပြုထောက်ခံကြောင်းစာကို တင်ပြရပါမယ်။ မီဒီယာ သမားတစ်ယောက်အဖြစ် ရခဲ့တဲ့ ဆုမှတ်တမ်းတွေ၊ အောင်မြင်မှု အထောက်အထားတွေ တင်ပြနိုင်ရင် တော့ ရွေးချယ်ခံရဖို့ ပိုပြီးအားသာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သိရသလောက် ဒီ Fellowship က နှစ်တိုင်း ခေါ်ယူတာဖြစ်ပြီး ဒီ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွက်တော့ လျှောက်လွှာပိတ်သွားပြီလို့ သိရပါတယ်။ နောင်နှစ် တွေမှာ လျှောက်ထားဖို့ စိတ်ဝင်စားသူတွေအနေနဲ့ <http://www.ajf.sg/overview/> မှာ အသေးစိတ် သွား

ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပြီး သိရှိလိုတာတွေကိုလည်း applications@ajf.sg သို့ အီးမေးလ် ပေးပို့ မေးမြန်းနိုင်ပါတယ်။

Jeanne Sauve Public Leadership Program

ဒီပညာသင်ဆု (Fellowship) ကို ကနေဒါနိုင်ငံ (Canada) ရဲ့ မြို့ကြီး တစ်မြို့ဖြစ်တဲ့ ကွီဗက် ပြည်နယ် (Quebec province) ၊ မွန်ထရီရယ် (Montreal) မှာ အခြေစိုက်တဲ့ Jeanne Sauve Foundation က ပေးအပ်တာဖြစ်ပြီး လျှောက်ထားရရှိသူတွေဟာ မွန်ထရီရယ်က McGill University နဲ့ Concordia University မှာ သွားရောက်လေ့လာဆည်းပူးရ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာသင်ဆုရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ကမ္ဘာကြီး ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အဓိက အခက်အခဲတွေကို ချဉ်းကပ် ဖြေရှင်းနိုင်စေဖို့ ခေါင်းဆောင်မှု သဘောတရားတွေကို မျှဝေဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာသင်ဆု ကာလ ပထမနှစ် (Year 1: Full-time, Residential Phase) မှာ စာသင်ကြားတာတွေ လုပ်ရမယ်။ ခေါင်းဆောင်မှု အတွေ့အကြုံတွေ မျှဝေဆွေးနွေးရမယ်။ ဒုတိယနှစ် (Year 2 Part-time, Field Phase) မှာ ကိုယ့်နိုင်ငံနေရပ်ရင်း ပြန်ပြီး လက်တွေ့ခေါင်းဆောင်မှု အတွေ့အကြုံ တွေကို ပြုလုပ် စမ်းသပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမနှစ်ရော၊ ဒုတိယနှစ် ရော ပြီးရင်တော့ ပညာသင်ဆု ပေးအပ်တဲ့ အဖွဲ့ အစည်းနဲ့ အမြဲတမ်း ဆက်ဆံရေးတစ်ရပ် ထားရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

Jeanne Sauve Public Leadership Program လျှောက်ထားရွေးချယ် ခံရသူတွေဟာ ပထမနှစ်အတွက် ကနေဒါနိုင်ငံမှာ နေထိုင်သင်ကြားစဉ် ကာလ လစဉ်အသုံးစရိတ် ငွေကြေး (monthly living stipend) ထောက်ပံ့ကြေး ရရှိမှာ ဖြစ်ပြီး The Sauve House မှာ အခမဲ့ နေထိုင် ခွင့်ကိုလ

ညင်း ရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမနှစ်မှာ ရရှိမယ့် ထောက်ပံ့ကြေးငွေဟာ မွန်ထရီရယ်မှာ နေထိုင်စဉ် ကုန်ကျစရိတ် အားလုံးကို ကာမိပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ လုပ်ငန်းခွင် အတွေ့အကြုံ ရှိသူ တွေကို ရွေးချယ်ပေးအပ်တာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် လျှောက်ထားသူဟာ အနည်းဆုံး လုပ်သက် (၃)နှစ် ရှိသူ ဖြစ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ လုပ်သက် (၃)နှစ်ကို တွက်ချက်ရာမှာ အလုပ်သင် အတွေ့အကြုံတွေ (internship experience) ၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံတွေ (volunteer position) ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အသက်ကန့်သတ်ချက်အနေနဲ့ ကတော့ အသက် (၂၅)နှစ် ကနေ (၃၀)နှစ်အထိလို့ ဆိုပါတယ်။ တက္ကသိုလ်တစ်ခုခုက ဘွဲ့ရရှိသူ ဖြစ်ရမယ်။ အင်္ဂလိပ်စာ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်ရမယ်။ ပြင်သစ်စာပါ ရရင်တော့ ပိုကောင်းတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒုတိယနှစ် အတွက်တော့ ပညာသင်ဆု ထောက်ပံ့ကြေး မပေးပါဘူး။ ဒါကလည်း ဒုတိယနှစ်က ကိုယ့်နိုင်ငံ ပြန်ပြီး ပရောဂျက်တချို့ လုပ်ရမှာ မို့ နေစရိတ်၊ စားစရိတ် မပေးပေမယ့် လုပ်ဆောင်မယ့် ပရောဂျက် ပေါ်မူတည်ပြီး ကုန်ကျစရိတ် တချို့ကိုတော့ ကျခံပေးမယ် ဆိုပါတယ်။ အသေးစိတ် အချက်အလက် တွေကို <http://jeannesauve.org/pillars/public-leadership-program/> မှာ သွားရောက်ကြည့်ရှု နိုင်ပြီး info@geannesauve.org သို့လည်း အီးမေးလ်ပေးပို့ ဆက်သွယ်စုံစမ်းနိုင်ပါတယ်။

Fellowship များ လျှောက်ထားသူ မြန်မာနိုင်ငံသားများအားလုံး အဆင်ပြေ ချောမွေ့ ကံကောင်းကြပါစေ။

Source: The Voice Weekly / 17-23 July 2017 / P-28
